

de ſædvanlige Retsmidler afhængig af, om han er i Stand til at ſtille en aldeles uberegnelig Sikkerhed langt ud over det, ſom ſædvanlig Retspraksis taler for, er et forfæret, urigtigt og meget betænkſeligt Princip. Det er i Virkeligheden den første Gang, ſynes jeg, at der ganſke klart er fremsat den Banſkeliſhed efter Menneſkenes forſkellige Formueſtillinger, at man giver en Præmie for Formue ved denne Afgang til Sikkerhedsſtillelſe, ſom blot de, der have Evne til det, ville kunne benytte. De, ſom ikke have det, ville ikke kunne benytte det Retsmiddel, ſom der her er Tale om, ſaa meget mere ſom det i Reglen vil blive noget grumme betydeligt, der er Tale om af Henſyn til den lange Tid, Auktionen kan trække ud, og de mange og forſkellige Omſtændigheder, der kan blive Tale om. Jeg vil ſige, at jeg havde hellere ønsket, at man var bleven ſtaaende ved det nuværende eller ved Lovforſlaget i den Affattelse, det oprindelig havde, thi jeg ſynes, at ſaaledes ligefrem at proklamere, at Afdgaver til at benytte et Retsmiddel i al Almindelighed og uden Henſyn til, hvad Indvendinger der ere gjorte, er afhængig af Sikkerhedsſtillelſen, er meget betænkſelig, og det er mig i høj Grad imod. — Med Henſyn til Endringsforſlaget Nr. 2 er der ſo ſynes jeg, ſagt tilſtræffelig om det, ſaa at jeg kan fatte mig kort derom. Det er erkendt fra den højtærede Ordførers Side og i Virkeligheden fra alle deres Side, ſom have haft Ordet, at det er en i høj Grad onſkelig Reform, en Reform, ſom dette Ting vedtog ved Bde Behandling, en Reform, ſom man yderligere paaberaabte ſig for nogle ſaa Dage ſiden ſom Grund til, at afviſe ethvert Endringsforſlag om Kompensation for den nye Klaſſelotterilov. Nu ſtiller man ſig ſaaledes, at ſaaſnart Landsſtinget ſiger: Det kunne vi ikke, forlader man ſin hele Stilling, forlader et Forſlag, ſom man ſelv erkender for godt, og opgiver det hele. Jeg veed ikke, om det er den Maade, hvorpaa dette Ting ſkal hævde ſin Stilling. Der blev ſagt af den højtærede Ordfører, at det var ikke radikal at ſtemme for noget, naar det ikke blev til Lov. Det kan man meget godt ſige, men her i dette Ting gives ingen anden Maade at lægge ſin Radikalisme for Dagen end ved at ſtemme. Det, at vi ere komne ſaa vidt, at man ikke vil ſtemme for et Forſlag, ſom man anſer for nyttigt og godt, naar det ikke har Betydning for det andet Ting eller for Ministeriet, er virkelig et Ekſempel paa den i mine Øjne høiſt beklagelige politiſke Tilſtand, hvori vi befinde os. At det ikke er ſaa i den ærede Ordførers Øjne og i deres, der slutte ſig til ham, er meget natur-

ligt, men jeg veed ikke, hvorledes jeg ſkulde ſtille mig i denne Sag, hvis jeg ikke ſkulde ſtemme for et Forſlag, ſom jeg mener er nyttigt og forſtandigt, og ſkulde undlade dette blot af Henſyn til, at det andet Ting er imod det, eller at Ministeren ſiger, at han ikke kan gaa med dertil. Om ſelve Lovforſlaget vil jeg gerne endnu ſige et Par Ord. Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (M. J. Larsen) talte alene om diſſe Rødder, der ſaldt over Debitor ved Tvangsauktioner. Jeg vil nu ſige, at den Kærlighed og Støtte, man kan yde en Debitor ved en Tvangsauktion, tror jeg ikke er grumme meget værd. Jeg tror, at den Hjælp, ſaadanne Folk ſtulle have, maa de have, før Ejendommen ſælges ved Tvangsauktion. Er det givet, at Tvangsauktionen ikke kan gennemføres, har det ikke videre Betydning for Debitor, om Udgiften bliver lidt større eller mindre. Debitor ſkal hjælpes paa et tidligere Stadium gennem Prioriteter og gennem Vortſalder af Gebyrerne og ſaa gennem det, ſom Endringsforſlaget Nr. 2 gaar ud paa, ſom vil gøre det lettere for en ſekundær Prioritetshaver at overtage Ejendommen, fordi han begunſtiges med Stempelgebyret og med Henſyn til Halvprocentafgiſten. En ſekundær Panthaver vil da lettere tage Ejendommen, fordi man kan ſige til ham: Naar du tager den, ſaar du den billigere paa den Maade; det er altid en Fordel. Alſaa den Fordel, der ſkal opnaas for Debitor ved Lovforſlaget, anſer jeg ikke for nærværdig, thi kommer Debitor først under Tvangsauktion, ſaa er det forbi for ham. Med Henſyn til Lovforſlaget maa jeg ſaſtholde, at jeg tror ikke, at det vil blive til Vættelſe. Jeg mener, at Auktionerne ville vare ligesaa længe ſom nu, og diſſe Møder, Bekendtgørelſer, Indlæbſer i Bladene, naar man ikke kan finde Folk, Banſkeliighederne ved Kommunikationsmidlerne, Perſoners Fraværelſe o. ſ. v. ville gøre, at det ikke bliver mere lempeligt eller billigt end nu. Saa mener man, at det er en Fordel at ſlippe for Sagførerne. Ja, naar det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds, hvis Hovedargument i denne Diskuſſion ſtadig har været Sagførerne og Rødder, vil indbringe et Lovforſlag, ſom begrænſer Sagførernes Salærer ved Auktioner, ſaa ſtal det ſaa min Stemme, naar det ellers kan vinde Tilſlutning, men jeg tror, at man gør ſig Illuſioner, hvis man mener, at man ved dette Lovforſlags § 45 vil befri dette Fordrige for Sagførernes Udføgelſer. For det første indvirker det ikke i fjerneste Maade paa de Inſtationsſalærer, ſom kunne erhverves gennem Tønden,